

נורעם זיידר

י"ל ע"י מבין "יקרא קרישא" מורשת רבנות ק
שבועת "רמות דוד" קרעמטשנק - קרית גת

פרישת נשא • חג שבועות • תשפ"ב • גליון ס"א

לא תרנו
לא תטקו
לא רענו
לא תעמד
נגד אר
אנכי ד
לא זיידר
לא נשא
זכר אר
נגד אר

גליון מיוחד
לרגל
חג שבועות
תשפ"ב

ברוך שנתן תורה
לעמו ישראל
בקדשותו

כי מן הבאר החוצא ישקו העדרים

דברי אוקים חיים מהג שבועות תשע"ז דא"ה האחרון מרבינו הקודו"ט זיע"א בהג שבועות

לפני המילכונג טיש' פתח רבינו ואמר:

פר' במדבר קורין אותה תמיד קודם קבלה"ת, דאמרי' בגמ' (מגילה לא) "עזרא תיקן להם לישראל שיהיו קורין קללות שכתו"כ קודם עצרת, כדי שתכלה שנה וקללותיה", והגאונים תיקנו שיפסיקו שבת אחת בין קריאת התוכחה לשבועות כמבואר בתוס' וברא"ש שם.

גל"פ הטעם שמפסיקין בפר' במדבר, דההקדמה לקבלה"ת הוא שיקבל האדם ע"ע לעסוק בתורה"ק 'כשור לעול וכחמו"ד למשא', כדי לדעת המצוות אשר ציוונו הכורא ב"ה, והרמז בזה ד' במדבר' גמטריא חמד – חמוד חושבנא דדין כחושבנא דדין.

ונראה להוסיף עפ"י סוד צירופי אותיות 'חמר' אתון רמח, היינו שיקבל האדם ע"ע לעשות את מצוות ה' ברמ"ח איבריו ושסה גידיו כדכתיב "כל עצמותי תאמרנה", כלומר שיעשה את מצוותיו ית' בחיות ובשמחה, או אז יחוס וירחם השי"ת ב"ה, ד'רמח' אתון רחם, עלינו ועל כ"ב ועל כל הנלווים אלינו ועל כל עמו בית ישראל, אכי"ר.

לאחר המילכונג טיש':

בעשרת הדברות נא' "לא יהיה לך אלהים אחרים על פני" (שמות כ, א), היום יר"ד דוקה"ק הבעש"ט הקדוש זיעוכי"א, זקה"ק חידש שא"א לעבוד את הכורא ית' נכון בלי התקשרות לצדיקים, ונראה להמתיק את הדברים עפ"י דוקה"ק מוהרא"ז זיע"א "דרבי וחסיד הוא משל לקוב"ה וכנס"י", היינו דכשם שאת קוב"ה א"א להחליף

והמחליף ה"ה עובד עכו"ז, כן המחליף את רבו הוא בחי' עכו"ז פירוש עבודה שהיא זרה לו.

זהו שאמה"כ "לא יהיה לך אלהים אחרים" אלהים" פי' כוח היינו רבי אחר, "על פני" על רבך, הוא אזהרה לתלמידים – לחסידים שלא יהליפו ולא ימירו את רבם אלא יתבטלו וייכנעו אליו לגמרי.

עוד כתיב, "ולא תשא את שם ה' אלוקיך לשווא" (שמות כ, ז), דהנה ידוע דכל עבודה שאינה בלתי לה' לכדו הוא בחי' סרך הכו"ז על שאינו עובד אך אותו ית"ש, ע"כ בא הכת' להזהיר את ראשי הדור עיני העדה שלא ישאו את שם הוי"ה ב"ה לשווא דכל יהודי נושא את שם הוי"ה ב"ה, אלא יעבדו אותו ית' עבודה תמה בלתי לה' לכדו.

♦ ♦ ♦

אמרו רז"ל (חולין קה) "אמר מר עוקבא, אנא להא מילתא חלא בר חמרא לגבי אבא דאילו אבא כי הוזה אכיל בשרא האידנא לא הוזה אכל גבינה עד למחר (כי השתא), ואילו אנא בהא סעודתא הוא דלא אכילנא לסעודתא אחרנא אכילנא". בפשטות הכוונה שאמר כן בלש' ענווה כפרש"י "לדבר זה אני גרוע מאבי כחומץ בן יין".

באו"א יל"פ בהקדם מש"כ בספה"ק 'נועם אלימלך' ריש פר' בהר לבאר המשנה באבות ע"ד העבודה, "משה קיבל תורה מסיני" (אבות א, א), קשה דהיה לו לומר כסיני דהא משה לא קיבל את התורה מהר סיני אלא מהקב"ה

בהר סיני, והרע"ב פירש "מסיני" כאילו נאמר ממי שנגלה לו כסיני, היינו הקב"ה.

ומבאר הגו"א, עפ"י מ' שדרשו רז"ל (מגילה ט) עה"פ "למה תרצדון הרים גבנונים" וגו' שנתקצו ההרים לפני השי"ת שעליהם תינתן תורה לישראל, אמר להם השי"ת, כולכם בעלי מומין אתם אצל הר סיני, דהר סיני הוא הנמוך מכולן ואין התורה מתקיימת אלא במי שדעתו שפלה, כאו"ל (תענית ז) "תורה נמשלה למים, לומר לך מה מים יורדים ממקום גבוה למקום נמוך, אף ד"ת אין מתקיימין אלא במי שדעתו שפלה".

ולכך זכה משה רבינו ע"ה לקבל את התורה מהקב"ה, משום שהיה עניו מכל האדם, כדכתיב "והאיש משה עניו מאד מכל האדם אשר על פני האדמה" (במדבר יב, ג).

ובזה פירש המשנה "משה קיבל תורה" מהקב"ה משום שלמד "מסיני" את מדת הענווה, שהייתה ההר הנמוך מכולן, אף הוא החזיק עצמו לנמוך 'מכל האדם אשר על פני האדמה'.

אך לפי"ז קשה, דהתורה הייתה צריכה להינתן כמישור או עכ"פ בבקעה, אמאי ניתנה התורה בהר סיני הא הוי תרתי דסורי.

ונראה לכאור "א איד דארף דינען דעם אייבערשטן מיט ביידע בחינות" (יהודי צריך לעבוד את ה' עם ב' הכחינות), א' "עקב ענווה יראת ה'" (משלי כב, ב), "ויגבה לבו בדרכי ה'" (דה"ב ב, יז), ולכך ניתנה תורה בהר סיני, ד"הר" רומז לבחי' "ויגבה לבו

בדרכי ה"ו", ו"סיני" רומז לבחי' "עקב ענווה יראת ה"ו".

דהנה בגשת איש הישראלי לקיים את מצוות הכבודא ית"ש יבא אליו היצה"ר בלבוש היצה"ט וכצדיק נדמה לו באומרו לו האיך יערב לכך לקיים את מצוות ה', הא "לב יודע מרת נפשו", וידוע ידעת כמה הרבתה לחטוא ולפשוע לה', ודאי שלמצוותיך אין שום השפעה בעולמות העליונים, וכן בתורה, וכן בתפילה, וכן בשאר כל המצוות, אזי תחבולות עשה לך מלחמה ועליו להשיב ליצרו דכל העובדין טבין שהוא עושה עושין פרי למטה ושורש למעלה כדכ' "ויגבה לבו בדרכי ה"ו" דאין הכוונה לגאווה והתנשאות ח"ו ד"תועבת ה' כל גבה לב", אלא הכוונה להתרוממות הנפש כדי שלא יפול ברוחו לגמרי, ואף אם נכשל בחטא ח"ו, ככר אוז"ל "ישראל אע"פ שחטא ישראל הוא", וקימ"ל הילכתא כר"מ דבין כך ובין כך בני הם (ש"ת הרשב"א) "א איד איז קיין מאל נישט פאר – פאלן" ככל מצב אפשר לחזור בתשובה "אין לך דבר העומד בפני התשובה", ואף אם היצה"ר מייאש אותו דעכ"פ לא יקבל שכר על העובדין טבין יערים על יצרו וישיב לו הנני עובד את הכבודא ב"ה שלא ע"מ לקבל פרס (ע' אבות א, ג) אלא כי הוא רב ושליט ועיקרא ושורשא דכ"ע (זוה"ק).

ויהי אך גמר לקיים את מצוות ה' "עודך, הער איז שוין וואטער דא" בא אליו היצה"ר וכצדיק נדמה לו באומרו לו אשריך שזכית לקיים את מצוות ה', מי כמוך צדיק וחסיד, ומכניס בו גאות רוחא, אזי "עקב ענווה יראת ה"ו", "מאד מאד הוי שפל רוח", וצריך לדעת על האמת שהוא מקצר ומחסר בעבודת ה'.

ומעין זה כבר אוז"ל (בש"ן טו) "ענוותנותו של זכריה בן אבקולס גרמה לחורבן ביהמ"ק", היינו ענוותנותו היתירה דגורם לאדם התרחקות מעבודת הכבודא ית' וזאת היא ענווה פסולה, כרם הדרך בה ישכור אור ה' דאף בענווה יתנהג בדרך ממוצעת כלומר דמחוד גיסא ידע ויכיר את מקומו (מה הוא

שווה), ומאיך לא יגבה לבו ולא ירום עינו בצריך לדעת שהוא מקצר ומחסר בעבודת הכבודא ית', ואם יחשב בנפשו שאינו שווה מאומה יפול ברוחו לגמרי מזה ויתרחק מעבודת הכבודא.

ועפ"י הדב' האלו אמרתי לכאר הכת' "והאיש משה עניו מאד מכל האדם אשר על פני האדמה" (במדב' יב, ג), דכבר הקשו המפרשים וכי משה רבינו ע"ה הי' איש סכל שלא ידע והכיר א"ע ומעלותיו, הלא הקב"ה בחר בו מכל ישראל להנהיג את העם, ושע"י תינתן תורה לישראל, ולמה שזכה במעלות הנבואה, כדכ' "פה אל פה אדבר בו" וגו', וכתוב עוד "ולא קם נביא בישראל כמשה".

וביארתי דמרע"ה ידע והכיר היטב את עצמו ומעלותיו, ואת הכוחות הטמונים בו, "משה רבינו האט זייער גוט געווסט וואס הער פאר – מאנט" אלא שחישב בנפשו שלפי השגותיו ומדרגותיו הרמות היה צריך להיות כמדרגות והשגות נעליות יותר, אלא שהוא מקצר ומחסר בעבודת הכבודא.

ועפ"י י' יובן מליצות חכמים וחידוהם, כלומר מפני מה מר עוקבא כשרצ"ל שהוא גרוע מאביו אמר זאת במשל חלא בר חמרא ולא אמר סתמא בדבר זה אני גרוע מאביו כו', גם יובן אמאי מר עוקבא אמר זאת בארמית חלא בר חמרא, ול"ק זאת בלש"ק חומץ בן יין, ובכלל דמילתא צלה"ב מפני מה מר עוקבא שינה ממנהג אבותיו.

הנה אוז"ל "הילודים למות" (אבות) זאת על האדם לדעת סוף כל אדם למיתה דמה אם מרע"ה שהי' תכלית המין האנושי נח נפשיה אנו עאכו"כ.

מקובל דכשרכי מסתלק בניו ממלאים מקומו וממשיכים את דרכו בקודש, אזי יבא אליהם היצה"ר ויאמר להם האיך תרהיבו עוז בנפשכם למלאות את מקום אביכם הקדוש וכי אתם מגיעים לקרסוליו, בעבודתו וקדושתו, אזי ויגבה לבו בדרכי ה' ועליהם להשיב ליצרם אמנם למעלת ומדרגת אביו

הק' לא זכינו להגיע אך אף מאתנו מכני הצדיקים אפשר לעלות ולהתעלות במעלות ומדרגת הקדושה ולהתקרב לכבודא ב"ה.

ונל"ב בהקדם עפ"י הידוע בהלכ' קידוש דמצווה מן המוכחד לקדש על היין (משנ"ב רעב סק"ט) ועל ריחה חמרא (יין) וטעמא חלא (חומץ) אין מקדשים (ריש רעב כרמ"א), ולכן ל"ק מר עוקבא חומץ בן יין לפי שאין מקדשים עליו אלא "חלא בר חמרא" ד"חלא" אפשר לקראתו חלה דאל"ף וה"א מתחלפים במוצאות הפה, ובמקום שאין יין רשאי לקדש על הפת (שם סוף ט). "קידוש" רומז לקדושה כדכ' "קדושים תהיו" והתקדשתם והייתם קדושים".

זהו שאמר מר עוקבא אנא להא מילתא חלא בר חמרא לגבי אבא, דהיצה"ר בא אליו ואמר לו שאינו שווה מאומה לפי שאינו נהג כאביו, (דאביו המתין בין בשר לחלב מעל"ע ואילו הוא לסעודה אחרת ה"ו אוכל), השיב ליצרו אכן איני נהג כאביו "נאך מאכן איז נישט קיין חכמה, מדארף טוהן וואס מהאלט דערביי" לחכות הנהגה מאביו אי"ז חכמה – עבודה, אלא צריך לעשות כפי המדרגה שהוא אווז בה, אבי היה גדול הרבה יותר ממני לכן נהג כן ואני איני נהג כן כי יש ירידת הדורות, אך מ"מ איני חומץ שא"א לקדש עליו אלא חלה – פת דכמקום שאין יין מצוי, שהוא מצווה מן המוכחד רומז להסתלקות הצדיקים אפשר לקדש על הפת – חלה כלומר דאף מכני הצדיקים יכלו לעלות במעלות הקדושה ולהתקרב לכבודא ב"ה.

וסיים רביה"ק: אנא כהא מילתא חלא בר חמרא לגבי אבא דאילו אבא כי הוה אכיל גבינה המתין שעה תמימה עד שיאכל הבשר, דנהג כפשטיה דלישנא דהוזה"ק, ואילו אני ממתין בין חלב לבשר חצי שעה כמנהג העולם.

(ציוין שרק בשנה שהוא נהג כן, ובכלל לא היה אוכל מהגבינה ממש אף פעם, אלא היה טועם מצידו הקרעלעך).

◆ שוה"ט ליל שבועות השפ"א ◆

התכלית קבלת ההוראה שיעבדו אורנו יתברך מתוך עניני העוה"ז דזוקא ליהפך החומר לצורה

צורה מופשט מן החומר היא הנותנת שאתם לא ראויים לקבל התורה"ק דל"ש בכס כלל עבודת זיכוד החומר ותיקון המידות לפי שאין לכם נסיונות כלל, משא"כ אנו ב"ו שיש לנו גוף עכור הנוטה לתאוות העוה"ז והבליז וצריכים אנו לכפות את יצרנו הרע ולעבדו ית' לכך אנו דייקא ראויים לקבלה"ת, (מתורג' קושיא א').

ובזה ית' נמי או' ית' למשה רבינו ע"ה "הנה אנכי בא אליך בעב הענן כעבור ישמע העם בדברי עמך" (שמות י"ט, ט), "בעב הענן" דייקא, כעודכם שקועים בתאוות והבליז העוה"ז היינו בעוכי החומריות דייקא תקבלו את התורה"ק, "כעבור ישמע העם" הדרך הצרופה בעבודת הבורא, "בדברי עמך" שאתה ב"ו ילוד אשה ולא מלאך כד דייקא בחרתי להיות שליח שע"י תינתן תורה לישראל להורות דעיקר תכלית עבודת האדם בעוה"ז לעסוק בתורה"ק לא לדמות עצמו למלאכים אלא שיהפך החומר לצורה.

ועפ"י ית' ענין "מוצאם ישנים" דקוב"ה שהוא מסבב כל הסיבות סיבב כך שכל"י קודם מתן תורה יפלו לתרדמה להורותם

לעיניו ולעפעפיו תנומה מדוב שמחתו ורגשי לבבו, (והתורה"ק היא כחי' נשואין, כדמצינו בחז"ל כמ"פ א"ת מודשה אלא מאורשה, וכן 'וביום חתונתו זו מתן תורה', ועוד), א"כ האיך איפוא מוצאן ישנים, ומה עוד שעות ספורות קודם מ"ת, הלא מיום יציאתן מאמ"צ עד הגיעם ליום הנכסף כלשון האוה"ח הקדוש (ט"ו, ט) "הגיע חשוק ונחשק לחושק וחשוק", היו מונין ימים ושבועות מתי יזכו לקבלה"ת דזאת היא תכלית יציאתם מאמ"צ כדכ" "בחוציאך את העם ממצרים תעבדון את האלוקים על ההר הזה" (שמות ג, יב).

ונראה לכאור דכ"ז לא בא אלא להורות הדרך הצרופה בעבודת הבורא ית', דעבודת הבורא האמיתית אינו להדמות למלאכים שהם צורה מופשט מן החומר היינו שיפרוש לגמרי מן העוה"ז, ע"כ ברא אותנו הבורא ב"ה בתוך גוף עכור ונפח בה נשמת רוח חיים – נפש אלוקית כדי שנזכך החומר להפכו לצורה היינו שנעבוד אותו ית' מתוך עניני עוה"ז אכילה שתיה שינה כו', (ע' חובה"ל פרישות פ"א).

ובזה ית' מ"ש משה למלה"ש "כלום יצה"ד יש בכס" כלומר מכיוון שאתם

אמרו דו"ל (שבת פ"ח) "בשעה שעלה משה למרום אמרו מלה"ש לפני הקב"ה מה לילוד אשה ביננו, אמר להן לקבל תורה בא, אמרו לפניו חמדה גנוזה כו' אתה מבקש ליתנה לב"ו מה אנוש כי תזכרנו כו', תנה הודך על השמים כו', אמר לו הקב"ה למשה החזיר להן תשובה כו', אמר לפניו תורה שאתה נותן לי מה כתיב בה אנכי ה' אלוקיך, אמר להן (משה למלה"ש) למצרים ירדתם לפרעה נשתעבדתם, שוב מה כתיב בה "לא תרצח לא תנאף לא תגנוב" קנאה יש ביניכם יצה"ד יש ביניכם, מיד הודו לו (מלה"ש) להקב"ה שנא' "ה' אדונינו מה אדיר שמך" וגו' ואילו תנה הודך על השמים לא כתיב".

קשה א' מה תשובה ענה להם אדרבה איכא מיסתברא מכיוון דמלה"ש אין בהם קנאה ויצה"ד כו' ראויים המה לקבלה"ת שהיא חמדה גנוזה. עו"ק (ב) מה שמצינו "רכאשר בא קוב"ה להנחיל לישראל מורשה מוצאן ישנים, והיה צריך משה לעוררם לצאת לקראת השכינה הקדושה", לכאו' האיך יתכן כזאת הלא אפי' אדם מן השוק ביום כלולת בנו אינו יכול ליתן שינה

וזאת היא הדרך הצרופה בעבודת הכבוד עם גוף העכור – בשינה דווקא וכן שאר דברים גשמיים תהפכו מן החומר לצורה, (מתוך קושיא ב').

ועפי"ז נל"פ מאמרם ז"ל "הכל מודים דבעצרת בעינן נמי לכם" (פסחים סח:). קשה לכאור' אדרבה איפכא מסתברא מכיוון שהוא יום שניתנה בו תורה ידמה עצמו למלאכי עליין לא יאכל ולא ישתה.

אך הענין הוא כנ"ל, דכיום שניתנה בו תורה הארה לנו השי"ת ב"ה דהדרך הצרופה בעבודתו ית' הוא מתוך עניני העוה"ז דווקא, כלומר דאין כוונת נתינת התורה שיפרוש לגמרי מהעוה"ז ויעסוק אך בתורה ועבודה, אלא כוונת השי"ת ב"ה בזה שנתן לנו את התורה"ק שנקדש את עניני ה"לכם" היינו את החומר (כאוד"ל קדש עצמך כמותר לך), כדאי' שם בגמ' שרב יוסף אמר 'עבדי לי עגלא תלתא', וכזה ית' מנהג ישראל קדושים לאכול מאכלי רבש (כל בו) וחלב כיום ראשון של שבועות (דמ"א תצ"ד, ב), דתכלית קבלה"ת שיקדש את ה"לכם", שיקדש החומר להפכו לצורה כנ"ל.

ועפי"ז ית' או' ית' למשה "רד העד בעם פן יהרסו אל ה' לראות" וגו' (ש, כא), אמר הקב"ה למשה שיזהיר את ישראל שלא ידמו עצמן למלאכים כראותם כל הפמליא של מעלה ומלאכי צבקות שירדו מה"ש פן יעלה על לבם לדמות עצמן למלאכים – לפרוש לגמרי מהעוה"ז שלא יעשו כן, "פן יהרסו אל ה' לראות" את המלאכים היינו כל הפמליא של מעלה ומלאכי צבקות שירדו מה"ש פן יעלה על לבם לדמות עצמם למלאכים לפרוש לגמרי מהעוה"ז

ויעבדו אותו ית' אך בתורה ועבודה, שלא יעשו כן אלא "העד בעם" הדרך הצרופה בעבודתו ית' היינו שיעבדו אותו ית' מתוך עניני העוה"ז כדכ' "בכל דרכי דעהו".

אד"ש עורר רחמים על כלל ישראל הנמצאים בצר ומצוק

(היה זה בעיצומו של מבצע "שומר חומות" בעזה)

"וידי כשמעכם את הקו"ל מתוך החוש"ך" (דברים ה, ב), היינו כשבאים צרות וחשכות על כל"י ושומעים קול שופר – מלחמה במחנה, "וזהר בווער באש" שזורקים טילים – אש, אזי "ותקרבון אלי כל ראשי שבטיכם וזקניכם ותאמרו הן הראנו ה' אלוקינו את כבודו ואת גדלו ואת קולו שמענו מתוך האש" או אז "זקניכם" זקני העדה – הצדיקים צריכים לדמר לקוב"ה אבינו אב הרחמן הן הראת לנו את כבודך ואת גדלך במעמד הר סיני שבחרת בנו קרוצי חומר על אף היוותנו קרוצי חומר משוקעים במ"ט שערי טומאה ואע"פ שיש לך אלפים ורכבות מלאכים בשמיים שנקיים וטהורים המה לפי שאין חוטאים לפניך מ"מ בחרת בנו דייקא ולא זו בלבד אלא אף "ואת קולו שמענו" זכינו לשמוע קולך (אנכי ולא יהיה לך מפי הגבורה שמענום) ולחזות בנועם זיוך מתוך האש והיות שבחרת בנו אע"פ שידעת שנכשל בחטאים ח"ו דין הוא שצ"ל עתה המתקת הדינים בשורשם, וזהו "היום הזה ראינו כי ידבר אלוקים את האדם וחי" ידבר לש' הנהגה (ע"ד דבר אחד לדור) וזהו "ידבר אלוקים" שהקב"ה ינהיג אותנו בחסד וכרחמים לפי שכחר בנו

אע"פ שהיוותנו "אדם" כ"ו ילודי אשה "ואין אדם צדיק בארץ אשר יעשה טוב ולא יחטא" א"כ דין הוא וחי"י שכל"י צריכים לחיות אע"פ שנכשלו בחטאים ח"ו א"כ "ועתה למה נמות כי תאכלנו האש".

עויל"פ "היום הזה ראינו כי ידבר אלוקים" וגו' פירוש אפי' כאשר "ידבר אלוקים" שהנהגת הכבוד ב"ה איתנו הוא במדת הדין, 'אלוקים' מדת הדין כידוע, אעפ"כ "את האדם וחי"י דהשי"ת ב"ה הוא מלך חפץ בחיים ונתן לנו תורת חיים כדכ' "וחי בהם", ודרשו רז"ל "ולא שימות בהם", א"כ "ועתה למה נמות כי תאכלנו האש" וגו'.

יעזור השי"ת שימתקו כל הדינים בשורשם מעלינו ומעל כל הנלווים אלינו ומעל כל עמו בית ישראל בכל מקום שהם, אבינו מלכינו בטל מעלינו כל גזירות קשות ורעות, ותגזור עלינו גזירות טובות ישועות ונחמות, ושנזכה לרחמים וחסדים מגולים, זקה"ק הר"ר מרדכי מנדבורנא זיע"א אמר לפרש מאמרם ז"ל "הכל מודים דבעצרת בעינן נמי לכם", "נמי לכם" בגמט' קץ, דכל השנה אסור לדחוק את הקץ היינו להרבות בתפילה להחשת הגאולה, ברם בעצרת – בשבועות "כו"ע מודי דבעינן" לש' תפילה מלש' הכת' "אם תבעיון בעיור" היינו שיכולים וצריכים להרבות ולהפציר בתפילה "נמי לכם" גמט' קץ, היינו על קץ הגאולה.

יה"ר שנזכה לראות בישועתן של ישראל בכיאת משיח צדקינו ובכניין בית מקדשינו ותפארתינו ככ"א.

רבינו מרן אור שבעת הימים הבעל שם טוב זי"ע"א
♦ חג שבועות תק"כ ♦

לעיר בראדי, שם שימש כמלמד תשב"ר. באותה תקופה התפרסם כלמדה גדול ומופלג, ונשא את הרבנית חנה אחות הרה"ק ר' גרשון מקיטוב זי"ע. לאחר נישואיו עבר להתגורר בעיירה קיטוב, והתפרנס מהשכרת בית מרזח כשאת רוב שעות היום מתבודד הוא בבית מיוחד שבנה לו. לערך בשנת תצ"ד התחיל שמעו להלך בעולם, כשהוא מתגלה אחרי שנים של הסתרה. בשנת הת"ק התיישב בעיירה מעז'בוז' ומשם יצא אורו והאיר לכל העולם כולו, ולשם נהרו אליו רבבות אלפי ישראל להיפקד בדבר ישועה ורחמים, כאשר רבינו מפיח בם רוח חיות וחסידות, ומושיעם בישועות מעל לדרך הטבע, כשבכוחו לשדד מערכות. נלב"ע בעצם יום חג מתן תורתנו שנת תק"כ, ומנוחתו כבוד בעיירה מעז'בוז' שבאוקראינה.

♦ ♦ ♦

תולדותיו: רבינו אור שבעת הימים מרן רבינו ישראל בעל שם טוב זצוקל"ה מייסד דרך החסידות, נולד לערך בשנת תק"נ לאביו הרה"ק ר' אליעזר זי"ע"א. התייתם מהוריו בהיותו נער וצעיר לימים, וחברי הקהילה כללוהו על חשבונם. בני העיר מסרוהו למלמד למען ילמדו תורה, והגה בה יומם ולילה. מדי פעם ראוהו יוצא ליער ומתבודד עם בוראו. כאשר גדל קצת השכיר עצמו לשמש כעוזר למלמד תינוקות בעיר הולדתו ולהביא את הילדים לבית תלמודם, וכן להוליכם לבית הכנסת, לאחר מכן מינוהו להיות שומר ומשמש בבית המדרש. כשהיה בן ארבע עשרה ציווה רבי אדם בעל שם זי"ע לבנו למסור את כתביו לנער ישראל. נשא אישה מבנות עירו אוקופ, אולם לאחר זמן קצר נפטרה רעייתו ולא הותירה ילדים. בתקופה מסוימת שימש כשוחט בעיירה קשילוביץ. לאחר שהתאלמן התיישב בקהילה הסמוכה

שולשלת הקודש

כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א
בן הרה"ק ה"נועם ישראל" זי"ע"א
בן הרה"ק ר' דוד משה מקרעטשניף זי"ע"א
בן הרה"ק ר' אליעזר זאב מקרעטשניף זי"ע"א
בן הרה"ק ר' מאיר מקרעטשניף זי"ע"א
חתן הרה"ק ר' יחיאל מיכל מדורוהוי זי"ע"א
בן הרה"ק ר' יעקב יוסף ממוהליב זי"ע"א
חתן הרה"ק ר' יצחק מקאלים זי"ע"א
בן הרה"ק בעל ה"דגל מחנה אפרים" זי"ע"א
בן הרה"ק ר' יחיאל מיכל אשכנזי זי"ע"א
והרבנית הצדקנית מרת אדל"ע"ה
בת מרן אור שבעת הימים הבעל שם טוב זי"ע"א

תלמידיו של הבעש"ט היו נרגשים. לא היה להם כל ספק כי האדם הוא צדיק נסתר, ואולי - מי יודע? - אליהו הנביא בכבודו ובעצמו! הם שלחו כמה תלמידים שיעקבו אחרי האיש ויגלו את סודותיו.

לפתע נטה הבעש"ט מן הדרך. הוא צעד לעבר יהודי שחלף במקום, לחש באזניו כמה מילים בתומם שב אל הצעדה שהמשיכה לעשות את דרכה לעבר החופה.

סיפור: שיירה מכובדת של תלמידי חכמים ומכובדים צעדה לעבר המקום בו תיערך חופתו של נכד אור שבעת הימים הבעל שם טוב הקדוש זי"ע"א, כשבראש השיירה הולך הבעש"ט בכבודו ובעצמו.

בתואנה כלשהי כשאני מתכנן לשוב מאוחר יותר כשתירגענה הרוחות.

"אך הן לא נרגעו. להיפך: חיש מהר פשטה השמועה בעיירה שמביתו של ידידי נגנב סכום כסף משמעותי. יותר ויותר אנשים זרמו אל הבית - מי כדי לעזור בחיפושים, מי כדי לנחם את ידידי על אובדן הכסף ומי כדי לתת עצות כדרכם של יהודים - ואני חשתי נבוך ונכלם. הרי לא התכוונתי לגרום צער רב כל כך לידידי הטוב כאח לי!

"למחרת הענין הסתבך יותר ויותר. בעלי החובות של ידידי חשדו כי הוא המציא את היעלמות הכסף. בתחילה הם שוחחו על כך מאחורי גבו, לבסוף באו לביתו ותבעו ממנו את התשלומים. 'גנב ורמאי!' הם קראו לו, 'השב לנו את הכסף שאתה חייב לנו!'

"צרוור הכסף היה שמור היטב בביתי, והיצר הרע החל לפתותני. 'הרי בין כה וכה לא תוכל להחזיר כך את הכסף, מדוע שלא תשתמש בו, תסחור ותרוויח סכום נאה? מאוחר יותר תמצא הזדמנות כלשהי בה תוכל להשיב את הכסף לידיך, ובינתיים עשה בו שימוש!'

"דבריו של היצר נכנסו לליבי. ידעתי שלא אוכל להשתמש בכסף בעיירת מגוריי. כל מכריי יודעים שאינני אדם אמיד ושהפרוטה לא מצויה בכיסי. החלטתי להגר לעיירה אחרת שם לא יכירוני, וכך אוכל לפתוח עסק חדש ומשגשג ממנו אוכל להרוויח היטב.

"כך הגעתי הנה" עצר האלמוני לרגע כדי ללגום מעט מים. "שכרתי לי עגלה וסוס וחיפשתי אחר מקום מגורים

דלת; אנו ידידים בלב ונפש ולא מסתירים דבר מרעהו. ידיד זה עוסק בפרנסתו לרוכלות, הוא מכתת את רגליו מכפר לכפר ומוכר את מרכולתו, וכאשר הוא צובר סכום הגון הוא שב לביתו - עד לפעם הבאה.

"באחד הימים שב ידידי ממסעותיו וכרגיל קרובי משפחתו, ידידו ומכיריו באו לבקרו ולדרוש בשלומו. כמובן שגם אני הייתי בין הבאים.

"בין הא לדא ביקשתי לעשן מקטרת. מכיוון שהרגשתי בנוח בביתו של חברי הטוב, פתחתי את הארון בו נמצא הטבק ולהפתעתי גיליתי את צרוור הכסף מונח שם, גלוי לעין כל!

"רשלנות שכזו! חשבתי לעצמי. רעיון שובב עלה במוחי: אעלים את צרוור הכסף לזמן קצר. לא ביקשתי לגנוב, חלילה; מיד עם גילוי היעלמות הצרוור התכוונתי להשיב אותו לידידי בתוספת הסברים עד כמה חשוב לשמור את הכסף במקום בטוח.

"אך הדברים התגלגלו אחרת לגמרי. איכשהו אשתו של ידידי גילתה שצרוור הכסף נעלם והיא פצחה בזעקות שבר. תוך רגעים ספורים כל האורחים פתחו בחיפושים קדחתניים אחר הכסף ואני התביישתי להודות בפני כולם על מעשה השובבות. חמקתי מן הבית

האיש היה נראה אדם פשוט לכל דבר ועניין. "כנראה שהוא מסווה היטב את קדושתו" חשבו התלמידים לעצמם, ובהזדמנות הראשונה שנוצרה מיהרו לעברו.

"שלום עליך רבי!" קראו תוך שהם מושיטים את ידם לזכות ללחיצת יד מאת הצדיק הנסתר.

על פניו של האלמוני ניכרו סימני פליאה. "רבי?" הוא חזר אחריהם, "רבי? לי קראתם רבי? כנראה שטעיתם, אינני הרבי אותו אתם מחפשים. אני אדם פשוט."

"לא, לא" התעקשו התלמידים. "אנו יודעים שאתה רבי, צדיק נסתר של ממש!"

הלה החל לגרד בפדחתו. "מה נטפלתם אליי?" ביקש לדעת. "אני יהודי פשוט, פשוט שבפשוטים, שום דבר לא מיוחד בי."

"מאיתנו לא תסתתרו!" קרא אחד מהם. "רבינו הקדוש, הבעש"ט בכבודו ובעצמו, עזב את השיירה לחופת נכדו כדי לשוחח עמך בדברים העוסקים ברומו של עולם! אנא!" הוא החליף את טון דיבורו למתחנן, "ברכנו, רבי!"

"רואה אני שלא תניחו לי עד שאומר לכם מי אני" נאנח האיש ואמר, "אגלה לכם מה אמר לי רבכם, ותבינו עד כמה כוחו גדול.

"כפי שהקדמתי ואמרת, אינני רב או צדיק נסתר אלא אדם פשוט שמתגורר באחת העיירות לא הרחק מכאן.

ידיד נעורים יש לי שמתגורר מול ביתי, דלת מול

בטוח שהבעש"ט יבוא ויעיד בבית הדין לטובתך, כפי שהבטיח, והכול על מקומו יבוא בשלום.

זכותו יגן עלינו ועל כל ישראל אמן

כדי להעיד שלא הייתה לך כל כוונה רעה כשנטלת את הכסף.

"אני מרגיש כאילו אבן גדולה נגולה מעל לבי" סיים האיש. "מכאן אמשיך מיד לעיירה, שם אשיב את הכסף לבעליו. אני

טוב, כשבדרך פגש אותי רבכם, רבי ישראל הבעל שם טוב.

"הוא ניגש אליי ולחש באזניי: 'בני, שוב לעירך והשב לידיך את הכסף שנטלת! אני מבטיח לך כי אבוא בעצמי לבית הדין

כוס תנחומים

כצער עמוק וכיזון רב משגרים אנו כסא דנחמתא אל הני תרי גברא רבא, ידידנו החשובים

הרה"ח ר' מנחם מנדל פרוכטר הי"ו

הרה"ח ר' שלום מרדכי פרוכטר הי"ו

על השכר הגדל בפטירת אמם האישה הצדקנית **מרת זלאתא לאה פרוכטר ע"ה** בת הרה"ר אברהם אליהו ז"ל

הרה"ר מלפני אבינו שבשמים שלא יידע עוד מצער והמקום ינחם אתכם בתוך שאר אבלי ציון וירושלים ולא יוסיפון לדאבה עוד ויזכו כל בית ישראל לתחיית המתים בנאוולה השלימה במהרה בימינו, אמן.

נבאי בית המדרש

לטובת נשמת

האי צדיק קדוש וטהור **הרה"ק ר' יחזקאל שרגא** בן הרה"ק ר' יואל זוסמאן **מקאשוי זצוק"ל** זכותו יגן עלינו ועל כל ישראל אמן הונצח ע"י בתו אמה של מלכת הרבנית הצדקנית תלית"א

לעיילי נשמת

מרת זלאתא לאה בת הרה"ח **אברהם אליהו** ת.נ.צ.ב.ה. הונצח ע"י גברת ידידנו הנכבד **הרה"ר יוסף מאיר פרוכטר הי"ו**

נרבת

ידידנו הנכבד מנכ"ל מוסדותינו **הרה"ר דוד משה ארליך הי"ו** לדגל הולדת בנו למול"ט יה"ר שיזכה לגדלו לתורה לחופה ולמעשים טובים, ויזכה לרוות מהם ומכל יוצ"ח רוב נחת דקדושה

שהשמוחה במעונם

ברכת מזל טוב
שעודה ביה לידידנו הנכבדים

<p>הרה"צ אברהם לייפער שליט"א דמת דור קטשניף - ק"ת ת"צ"ו לארוס ורבת בשעתום"צ</p> <p>הרה"ח יוסף מצליח הי"ו ק"ת ת"צ"ו לנישואי רבת בשעתום"צ</p> <p>...</p> <p>הרה"ח מאיר ארליך הי"ו דמת דור קטשניף - ק"ת ת"צ"ו להולדת הנכד למול"ט</p> <p>הרה"ח יוסף בלעדי הי"ו דמת דור קטשניף - ק"ת ת"צ"ו להולדת הבן למול"ט לארי"ט</p> <p>...</p> <p>הרה"ח חיים מאיר מוסק הי"ו כראא פאק י"ו להולדת הבת למול"ט</p> <p>...</p> <p>הרה"ח יואל צבי ראב הי"ו דמת דור קטשניף - ק"ת ת"צ"ו להולדת הבת למול"ט</p> <p>...</p> <p>הרה"ח מנחם מענדל ראב הי"ו דמת דור קטשניף - ק"ת ת"צ"ו להולדת הבת למול"ט ולחונם בני ירמיהו נ"ו לעתום"צ</p> <p>...</p> <p>יה"ר שידון מכל יוצ"ח רוב נחת דקדושה, עם שמדות תמיד באהליהם</p>	<p>הרה"צ אברהם לייפער שליט"א דמת דור קטשניף - ק"ת ת"צ"ו לארוס ורבת בשעתום"צ</p> <p>...</p> <p>הרה"ח מאיר ארליך הי"ו דמת דור קטשניף - ק"ת ת"צ"ו להולדת הנכד למול"ט</p> <p>הרה"ח יוסף בלעדי הי"ו דמת דור קטשניף - ק"ת ת"צ"ו להולדת הבן למול"ט לארי"ט</p> <p>...</p> <p>הרה"ח חיים מאיר מוסק הי"ו כראא פאק י"ו להולדת הבת למול"ט</p> <p>...</p> <p>הרה"ח יואל צבי ראב הי"ו דמת דור קטשניף - ק"ת ת"צ"ו להולדת הבת למול"ט</p> <p>...</p> <p>הרה"ח מנחם מענדל ראב הי"ו דמת דור קטשניף - ק"ת ת"צ"ו להולדת הבת למול"ט ולחונם בני ירמיהו נ"ו לעתום"צ</p> <p>...</p> <p>יה"ר שידון מכל יוצ"ח רוב נחת דקדושה, עם שמדות תמיד באהליהם</p>
---	--

לעיילי נשמת

ידידנו הבלתי נשכח, אציל המידות, עובד ה', מקבל יסורים באהבה **ר' שרגא פייביש בן ר' חיים שקלאר ז"ל** נפטר בחג השבועות ת.נ.צ.ב.ה. הונצח ע"י ידידנו הנכבד החפץ בעילום שמו

לעיילי נשמת

מרת חוה בת ר' משה ת.נ.צ.ב.ה. הונצח ע"י בנה ידידנו הנכבד **הרה"ר אורי קודוטקי הי"ו**

לזכות

אברהם ישעיה בן ציון בן חיה גילה להצלחה בכל העניינים ברוחניות ובגשמיות, אושר ועושר וסיעתא דשמיא מרובה אמן **זמנים לשב"ק ויו"ט אופק קרית נת:**

הדלקת נרות ערש"ק: 7:22
מוצאי יו"ט: 8:25
זמן ר"ה: 8:58

לדוד מזמור

קרעטשניף
מוסדות

דוד משה ארליך
שליט"א
מביל מסודותי הק

להליל השמחות השיריות במסגרת
בהולדת הבן שיחי
בסיון טוב ובפול טוב

הזמנת מוזיקה מיוחדת לזמן הזה...
הזמנת מוזיקה מיוחדת לזמן הזה...
הזמנת מוזיקה מיוחדת לזמן הזה...

בבית רב

הזמנת מוזיקה מיוחדת לזמן הזה...
הזמנת מוזיקה מיוחדת לזמן הזה...
הזמנת מוזיקה מיוחדת לזמן הזה...